

Standardy ochrony małoletnich w Eucharystycznym Ruchu Młodych w Polsce

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez Eucharystyczny Ruch Młodych w Polsce jest działanie na rzecz dobra powierzonych nam osób. Każda osoba dorosła, która w czasie realizacji swoich zadań ma kontakt z dziećmi i młodzieżą, traktuje ich z szacunkiem oraz uwzględnia ich potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie w Eucharystycznym Ruchu Młodych przemocy w jakiegokolwiek formie lub przyzwalanie na przemoc. Realizując te cele, działamy w ramach obowiązującego prawa państwowego i kościelnego, przepisów wewnętrznych oraz swoich kompetencji.

Niniejszy dokument nie dotyczy wspólnot i działań, w których uczestniczą wyłącznie osoby pełnoletnie, jednak im także należy się szacunek, poszanowanie ich potrzeb i ochrona przed przemocą w jakiegokolwiek formie.

Rozdział I Objaśnienie terminów

1. *Organizatorem* jest Eucharystyczny Ruch Młodych (zwany dalej ERM).
2. *Zarządem* jest dyrektor krajowy, sekretarz i moderatorzy diecezjalni.
3. *Osoby odpowiedzialne za Standardy ochrony dzieci* (zwane dalej Standardami) to zespół, w skład którego wchodzi dyrektor krajowy oraz sekretarz.
4. *Dyrektor krajowy* to kapłan mianowany przez Dyrektora międzynarodowego oraz zatwierdzony przez Konferencję Episkopatu Polski.
5. *Sekretarz* to siostra zakonna mianowana przez Matkę Generalną Zgromadzenia Sióstr Urszulanek SJK.
6. *Moderator diecezjalny* to kapłan mianowany przez ordynariusza diecezji, odpowiedzialny za organizację wydarzeń na poziomie swojej diecezji.
7. *Proboszcz* to kapłan mianowany przez ordynariusza diecezji, odpowiedzialny za organizację wydarzeń na poziomie swojej parafii.
8. *Personel* lub *członek personelu* to pełnoletni animator ruchu, wolontariusz i każda inna osoba dorosła, która w czasie realizacji swoich zadań w ERM ma kontakt z dziećmi znajdującymi się pod jej opieką.
9. *Dzieckiem* jest każda osoba, która nie ukończyła 18. roku życia.
10. *Opiekunem dziecka* jest rodzic lub opiekun prawny.
11. *Zgoda rodzica dziecka* oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka / opiekunów prawnych.
12. Przez *krzywdzenie dziecka* należy rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym członka ruchu lub zagrożenie dobra dziecka, w tym stosowanie wobec niego przemocy, rozumianej jako jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy.

Rozdział II Standardy

13. Standardy ochrony małoletnich w ERM w Polsce obowiązują:
 1. na szczeblu ogólnopolskim, o ile w tej działalności uczestniczą dzieci,
 2. na szczeblu diecezjalnym obowiązują Standardy opracowane w danej diecezji,
 3. na szczeblu parafialnym obowiązują Standardy opracowane w danej parafii.
14. Zarząd zatwierdza Standardy ogólnopolskie i odpowiada za ich wdrażanie, upowszechnianie i okresową ewaluację.
15. Za Standardy diecezjalne odpowiada organizator wydarzenia diecezjalnego (duszpasterz dzieci lub moderator diecezjalny).
16. Za Standardy parafialne odpowiada proboszcz.

Rozdział III

Personel

17. Każda osoba pełnoletnia, która ma być dopuszczona w ruchu do kontaktu z dziećmi:
 1. zapoznaje się z Standardami,
 2. podpisuje oświadczenie (załącznik nr 2, a jak potrzeba załącznik nr 1),
 3. dostarcza oświadczenie z Rejestru Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym oraz informacje z Krajowego Rejestru Karnego.
18. Zarząd, dopuszczając osobę pełnoletnią do kontaktu z dziećmi, w ramach organizacji wydarzeń ogólnopolskich, odbiera i umieszcza w teczce personalnej ww. osoby dokumenty wymienione pod nr 17.2 i 17.3.
19. Moderator diecezjalny, dopuszczając osobę pełnoletnią do kontaktu z dziećmi, w ramach organizacji wydarzeń w swojej diecezji, odbiera i umieszcza w teczce personalnej ww. osoby dokumenty wymienione pod nr 17.2 i 17.3.
20. Proboszcz, dopuszczając osobę pełnoletnią do kontaktu z dziećmi, w ramach organizacji wydarzeń parafialnych, odbiera i umieszcza w teczce personalnej ww. osoby dokumenty wymienione pod nr 17.2 i 17.3.
21. Personel ma obowiązek stosować się do zasad bezpiecznego kontaktu z dziećmi.
22. W przypadku podejrzenia, że osoba dorosła stosuje przemoc wobec dziecka, zostaje niezwłocznie odsunięta od pracy z wszystkimi dziećmi do czasu wyjaśnienia sprawy. Należy postępować zgodnie z prawem państwowym i kościelnym oraz zapisami Standardów.

Rozdział IV

Zasady zapewniające bezpieczne relacje między personelem a dziećmi

23. Osoby, które w ramach swojej posługi w ERM, mają kontakt z dziećmi powinny kierować się następującymi zasadami:
 1. zachowuj cierpliwość i szacunek wobec dzieci,
 2. słuchaj uważnie i udzielaj odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji,
 3. buduj dobre, bezpieczne relacje i często zapewnij ich, że jeśli czują się niekomfortowo w jakiejś sytuacji lub potrzebują pomocy, mogą to zgłosić Tobie lub innej osobie dorosłej,
 4. szanuj prawo dziecka do prywatności, a jeśli konieczne jest odstępnie od tej zasady, aby chronić dziecko, wyjaśnij mu to najszybciej jak to możliwe,
 5. chroń dane dziecka i jego wizerunek,
 6. traktuj dzieci równo i unikaj faworyzowania,
 7. bierz pod uwagę, że istnieją sytuacje, w których fizyczny kontakt z dzieckiem może być stosowny i spełnia zasady bezpiecznego kontaktu: jest odpowiedzią na potrzeby dziecka w danym momencie, kieruj się zawsze swoim racjonalnym osądem, słuchając i obserwując reakcję dziecka, pytając je o zgodę na kontakt fizyczny (np. przytulenie),
 8. zachowaj szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły przemocy, krzywdzenia czy zaniedbania,
 9. w sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, ograniczaj je do niezbędnego minimum, dbając równocześnie o poszanowanie intymności i nietykalności cielesnej,
 10. wszystkie ryzykowne i niejednoznaczne sytuacje niezwłocznie zgłaszaj do dyrektora krajowego, diecezjalnego lub innych osób odpowiedzialnych za dane wydarzenie (zaleca się pisemne odnotowanie takiego faktu),
 11. jeśli jesteś świadkiem niewłaściwych zachowań innych osób, reaguj stanowczo, ale z wyczuciem, aby zachować godność osób zainteresowanych,
 12. jeśli dowiadujesz się o krzywdzeniu dziecka lub podejrzewasz, że dziecko doświadcza krzywdzenia, postępuj zgodnie z procedurami opisanymi w Standardach i zadbaj o wsparcie dla siebie w czasie rozwiązywania tej trudnej sytuacji.
24. Osobom, które w ramach swojej posługi w ERM, mają kontakt z dziećmi, nie wolno:
 1. stosować jakiegokolwiek formy przemocy i kar cielesnych,
 2. zawstydząć, upokarzać, lekceważyć i obrażać dziecko,

3. wykorzystywać wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej,
 4. krzyczyć ani stosować przymusu fizycznego w sytuacji innej niż wynikająca z bezpośredniego zagrożenia zdrowia, życia lub bezpieczeństwa,
 5. dotykać w sposób za nieprzyzwoity, szczególnie w okolicach intymnych,
 6. zachowywać się w sposób niestosowny, np. wulgarne słowa, gesty, żarty,
 7. nawiązywać z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych, ani składać propozycji o nieodpowiednim charakterze (również w rzeczywistości wirtualnej),
 8. aranżować sytuacji, w których dochodzi do spotkań i/lub kontaktu fizycznego z dzieckiem (w tajemnicy, w zamkniętych lub odizolowanych miejscach, poza standardowymi godzinami zajęć, po ciszy nocnej, za jakąkolwiek gratyfikacją lub wbrew woli dziecka),
 9. spać z dziećmi w jednym łóżku lub w jednym pokoju sam na sam,
 10. przymuszać do gier i zabaw, w których pojawia się kontakt fizyczny z innymi graczami lub uczestnikami zabawy, jeśli dziecko nie chce brać w nich udziału,
 11. udostępniać dzieciom w jakiegokolwiek formie treści zawierających sceny: przemocy, erotyczne i pornograficzne, wątpliwe moralnie, dot. patologii społecznych,
 12. publikować wizerunku dziecka, podpisywać zdjęcia i/lub nagrania informacjami identyfikującymi dziecko, bez zgody opiekunów dziecka,
 13. publikować zdjęć lub nagrań, na których dziecko nie ma pełnego ubioru (np. plaża),
 14. proponować dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również używać ich w obecności dzieci,
 15. przyjmować pieniędzy ani wartościowych prezentów od dziecka i jego opiekunów, z wyjątkiem drobnych spontanicznych i symbolicznych podarunków, np. o charakterze podziękowania (laurka, kwiaty, książka, czekoladki, itp.),
25. Osoby odpowiedzialne za organizację wydarzeń, spotkań, wyjazdów i rekolekcji powinny wziąć ponadto pod uwagę następujące zasady:
1. zadbać o odpowiednią proporcję mężczyzn i kobiet w gronie wychowawców,
 2. zadbać o to, by ośrodki, w których odbywają się wyjazdy i rekolekcje były bezpieczne, ogrodzone, zamykane, pozbawione możliwości swobodnego dostępu osób z zewnątrz oraz umożliwiały zakwaterowanie i prowadzenie zajęć zgodne ze Standardami,
 3. zadbać o to, aby dziewczęta zajmowały pokoje wyłącznie z dziewczętami, a chłopcy z chłopcami,
 4. wprowadzić podział łazienek na damskie i męskie, a jeśli to nie jest możliwe, to określić, w jakich godzinach z natrysków korzystają chłopcy, a w jakich dziewczęta,
 5. nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów (chyba że otrzymały taką zgodę) i osobom nieupoważnionym utrwalania wizerunku dziecka.

Rozdział V

Wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między dziećmi

26. Dzieci przebywające pod opieką moderatora i/lub personelu, powinny stosować się do ich poleceń oraz przestrzegać regulaminów zaakceptowanych przez ich opiekunów.
27. W kontaktach rówieśniczych dzieci powinny przestrzegać następujących zasad:
 1. z innymi uczestnikami i członkami personelu komunikujemy się kulturalnie i szczerze,
 2. dbamy o wspólne bezpieczeństwo,
 3. wszystkie niebezpieczne incydenty zgłaszamy niezwłocznie personelowi,
 4. stosujemy się do zasad higieny osobistej i poszanowania dobra wspólnego,
 5. z telefonu i Internetu korzystamy w sposób określony w regulaminie,
 6. nie używamy alkoholu, tytoniu (także e-papierosów), narkotyków, napojów energetycznych i substancji psychoaktywnych oraz nie namawiamy do ich używania,
 7. nie stosujemy przemocy w jakiegokolwiek formie wobec uczestników i personelu.
28. W przypadku, gdy dochodzi do złamania wyżej opisanych zasad albo personel dowiaduje się lub podejrzewa, że dziecko jest krzywdzone przez inne dziecko, należy podjąć adekwatne działania mające na celu poprawę sytuacji, np.:
 1. rozmowa indywidualna z dzieckiem,
 2. rozmowa z opiekunami,

3. wprowadzenie na drodze mediacji nowych, konkretnych zasad w grupie,
4. sprawdzenie, czy dziecko krzywdzące nie doświadcza krzywdzenia (także w innym miejscu, w innej formie i od innych osób),
5. zmianę warunków zewnętrznych (np. zakwaterowanie, podział grup, animator),
6. w szczególnych sytuacjach należy odmówić dziecku uczestnictwa w spotkaniach, do czasu aż otrzyma stosowną pomoc i jego zachowanie nie będzie nikogo krzywdziło,
7. w ostateczności należy odmówić dziecku dalszego pobytu na wyjeździe i zawiadomić o tym opiekunów dziecka,
8. jeśli doszło do popełnienia przestępstwa - zawiadomienie odpowiednich służb.

Rozdział VI

Zasady i procedury podejmowania interwencji

29. W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby, dzwoniąc pod nr 112. Poinformowania służb dokonuje członek personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu i następnie wypełnia kartę interwencji (załącznik nr 3 i 4 do Standardów).
30. Do każdej interwencji należy powołać koordynatora, czyli członka Zespołu lub Personelu.
31. W przypadku gdy popełniono przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem) należy:
 1. wypełnić kartę interwencji,
 2. sporządzić zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazać je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury,
 3. poinformować Zarząd oraz opiekunów dziecka (jeśli nie są podejrzani o krzywdzenie).
32. W przypadku gdy doszło do innej formy przemocy, niebędącej przestępstwem (np. krzyk, poniżanie, zaniechanie, itp.) należy:
 1. wypełnić kartę interwencji,
 2. przeprowadzić rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka,
 3. gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne, rodzina jest niewydolna wychowawczo lub rodzina stosuje przemoc wobec dziecka, koordynator informuje właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie i/lub konieczności wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”, oraz Sąd Rodzinny.
33. W przypadku, gdy personel obserwuje niepokojące symptomy i podejrzewa, że dziecko może doświadczać krzywdzenia należy wybrać adekwatne działania:
 1. rozważyć dyskretną obserwację dziecka przez personel w celu weryfikacji podejrzeń i zebrania faktów,
 2. przeprowadzić rozmowę indywidualną z dzieckiem w celu weryfikacji podejrzeń, w obecności drugiego członka personelu,
 3. przeprowadzić rozmowę z członkiem personelu, który pełni opiekę nad dzieckiem, a który nie podejrzewamy o krzywdzenie,
 4. zapewnić dziecko, że osoby doświadczające krzywdzenia mogą liczyć na naszą pomoc i nie są winne sytuacji, w jakiej się znalazły,
 5. ocenić, czy podejrzenie krzywdzenia dziecka jest prawdopodobne oraz czy mamy do czynienia z podejrzeniem popełnienia przestępstwa czy też nie.
34. W przypadku, gdy istnieje uzasadnione podejrzenie, że dochodzi do krzywdzenia dziecka przez członka zarządu i/lub personelu, wówczas osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy. W sytuacji, gdy naruszenie dobra dziecka zostało potwierdzone i jest znaczne, należy rozważyć odsunięcie tej osoby od pracy z dziećmi i młodzieżą lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby. Postępowanie to powinno być zgodne z aktualnym prawem kościelnym i państwowym.
35. Koordynator interwencji po zakończeniu sprawy przekazuje Zespołowi kartę interwencji, która zostaje załączona do rejestru interwencji prowadzonego przez ERM.

ZAŁĄCZNIK 1

OŚWIADCZENIE O KRAJACH ZAMIESZKANIA W CIĄGU OSTATNICH 20 LAT, INNYCH NIŻ RZECZYPOSPOLITA POLSKA

OŚWIADCZENIE

w trybie art. 21 Ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (t.j. Dz.U. 2023 poz. 1304 z późn. zm.)

Ja, niżej podpisany/a, oświadczam, że:

1. Posiadam obywatelstwo innego państwa niż Rzeczypospolita Polska: tak/nie* .
2. Jeśli odpowiedź brzmi „tak”, to proszę wpisać państwo.....
3. W ciągu ostatnich 20 lat zamieszkiwałem/nie zamieszkiwałem w innych państwach* .
4. Proszę wpisać państwo/państwa:
.....
.....
.....
5. Do oświadczenia załączam informację z rejestru karnego tego/tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi: tak/nie*.
6. Do oświadczenia załączam informację z rejestru karnego tego/tych państw, gdyż państwo to nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi: tak/nie*.
7. Oświadczam, że prawo państwa nie przewiduje sporządzenia informacji z rejestru karnego: tak/nie*.
8. Oświadczam, że w państwie nie prowadzi się rejestru karnego: tak/nie*.
9. Oświadczam, że nie byłem prawomocnie skazany w państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwu określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec mnie innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściłem się takich czynów zabronionych, oraz nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania 29 wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez dzieci, lub z opieką nad nimi.
10. Oświadczam, że jestem świadomy, że składając ww. oświadczenia, podlegam odpowiedzialności karnej w trybie art. 233 Kodeksu karnego, to jest odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia** .

.....
miejsowość, data

.....
imię i nazwisko (czytelny podpis)

* niepotrzebne skreślić

** art. 233 k.k. [fałszywe zeznania]

§ 1. Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 1a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie. § 3. Nie podlega karze za czyn określony w § 1a, kto składa fałszywe zeznanie, nie wiedząc o prawie odmowy zeznania lub odpowiedzi na pytania.

§ 4. Kto, jako biegły, rzeczoznawca lub tłumacz, przedstawia fałszywą opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie mające służyć za dowód w postępowaniu określonym w § 1, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 4a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 4 działa nieumyślnie, narażając na istotną szkodę interes publiczny, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 5. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli:

1) fałszywe zeznanie, opinia, ekspertyza lub tłumaczenie dotyczy okoliczności niemogących mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy,

2) sprawca dobrowolnie sprostuje fałszywe zeznanie, opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie, zanim nastąpi, chociażby nieprawomocne, rozstrzygnięcie sprawy.

§ 6. Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

ZAŁĄCZNIK 2
OŚWIADCZENIE O ZAPOZNANIU SIĘ Z POLITYKĄ OCHRONY DZIECI
I ZOBOWIĄZANIU DO JEJ PRZESTRZEGANIA

OŚWIADCZENIE

w trybie art. 21 Ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (Dz.U. 2023 poz. 1304 z późn. zm.)

Ja, niżej podpisana/y, oświadczam, że:

1. Zapoznałam/zapoznałem się z treścią dokumentu pn. „Standardy ochrony dzieci” obowiązującego w Eucharystycznym Ruchu Młodych.
2. Oświadczam*, że jestem świadomy, że składając ww. oświadczenie, podlegam odpowiedzialności karnej w trybie art. 233 Kodeksu karnego, to jest odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia**.

.....
miejsowość, data

.....
imię i nazwisko (czytelny podpis)

* niepotrzebne skreślić

** art. 233 k.k. [fałszywe zeznania]

§ 1. Kto, składając zeznanie mające służyć za dowód w postępowaniu sądowym lub w innym postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

§ 1a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 zeznaje nieprawdę lub zataja prawdę z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Warunkiem odpowiedzialności jest, aby przyjmujący zeznanie, działając w zakresie swoich uprawnień, uprzedził zeznającego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznanie lub odebrał od niego przyrzeczenie.

§ 3. Nie podlega karze za czyn określony w § 1a, kto składa fałszywe zeznanie, nie wiedząc o prawie odmowy zeznania lub odpowiedzi na pytania.

§ 4. Kto, jako biegły, rzeczoznawca lub tłumacz, przedstawia fałszywą opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie mające służyć za dowód w postępowaniu określonym w § 1, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

§ 4a. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 4 działa nieumyślnie, narażając na istotną szkodę interes publiczny, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

§ 5. Sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, a nawet odstąpić od jej wymierzenia, jeżeli:

1) fałszywe zeznanie, opinia, ekspertyza lub tłumaczenie dotyczy okoliczności niemogących mieć wpływu na rozstrzygnięcie sprawy,

2) sprawca dobrowolnie sprostuje fałszywe zeznanie, opinię, ekspertyzę lub tłumaczenie, zanim nastąpi, chociażby nieprawomocne, rozstrzygnięcie sprawy.

§ 6. Przepisy § 1-3 oraz 5 stosuje się odpowiednio do osoby, która składa fałszywe oświadczenie, jeżeli przepis ustawy przewiduje możliwość odebrania oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej.

ZAŁĄCZNIK 3 ZASADY SPORZĄDZANIA NOTATKI DOTYCZĄCEJ ZDARZENIA

- Zapisz dokładną datę i godzinę, kiedy incydent został zgłoszony.
- Podaj imię i nazwisko dziecka, wiek, adres zamieszkania (jeśli dostępny), szkołę oraz wszelkie inne istotne informacje.
- Opisz dokładnie to, co zostało zgłoszone, włączając miejsce, czas i wszelkie istotne szczegóły zdarzenia (możesz zacytować zwroty użyte przez dziecko lub inną osobę zawiadamiającą).
- Jeśli istnieją, uwzględnij dane wszelkich świadków incydentu, w tym ich imiona, nazwiska, adresy i numery telefonów kontaktowych. Mogą to być również osoby, którym dziecko wcześniej zgłaszało przemoc.
- Opisz kroki, które podjęto w odpowiedzi na zgłoszenie, w tym komunikację z organami ścigania, rodzicem/rodzicami/opiekunem/opiekunami, działania w celu zapewnienia bezpieczeństwa dziecku itp.
- Wymień wszelkie instytucje lub osoby, z którymi został nawiązany kontakt w związku z incydemem.

Uwaga Jeśli w notatce znajdują się dane osobowe, proboszcz staje się automatycznie ich administratorem i stosuje się do przepisów RODO. Osoba sporządzająca notatkę informuje o dobrowolności podania danych osobowych (imię nazwisko, dane do kontaktu).

NOTATKA SŁUŻBOWA Z PRZYJĘCIA ZGŁOSZENIA PRZEMOCY

Data i czas zgłoszenia	
Imię i nazwisko osoby zgłaszającej (nr tel., e-mail do kontaktu)	
Imię i nazwisko osoby skrzywdzonej (nr tel., e-mail do kontaktu)	
Imię i nazwisko os. stosującej przemoc (nr tel., e-mail do kontaktu)	
Forma krzywdzenia, miejsce, okoliczności towarzyszące	
Świadkowie	
Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (art. 304 k.p.k.) 2. Wniosek o wgląd w sytuację dziecka/ rodziny 3. Inny rodzaj interwencji (jaki?)
Dane organu/ placówek/ osób/ instytucji, do których zgłoszono interwencję i z którymi się kontaktowano	

.....
miejsowość, data

.....
imię i nazwisko (czytelny podpis)

ZAŁĄCZNIK 4
OŚWIADCZENIE O ZACHOWANIU POUFNOŚCI
INFORMACJI POWZIĘTYCH W PROCESIE POSTĘPOWANIA
W SPRAWIE KRZYWDZENIA DZIECKA
ORAZ PRZETWARZANYCH DANYCH OSOBOWYCH

OŚWIADCZENIE

Niniejszym oświadczam, że znana jest mi treść przepisu art. 241 § 1 – § 3 k.k.* i wynikające z niego zakazy:

1. rozpowszechnia publicznie wiadomości z postępowania przygotowawczego, zanim zostały ujawnione w postępowaniu sądowym;
2. rozpowszechnia publicznie wiadomości z rozprawy sądowej prowadzonej z wyłączeniem jawności;
3. rozpowszechnia publicznie wiadomości z postępowania prowadzonego na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach nieletnich.

Oświadczam, że znane są mi zasady bezpiecznego przetwarzania danych osobowych w ramach polityki RODO.

Zobowiązuję się do zachowania w tajemnicy wszelkich informacji, które zostały mi ujawnione w procedurze interwencyjnej w związku ze zgłoszeniem przemyśli wobec dziecka, zawiadomieniem o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka lub podjęciem innych działań w celu ochrony dziecka.

.....
miejsowość, data

.....
imię i nazwisko (czytelny podpis)

* art. 241 [rozpowszechnianie wiadomości]

§ 1. Kto bez zezwolenia rozpowszechnia publicznie wiadomości z postępowania przygotowawczego, zanim zostały ujawnione w postępowaniu sądowym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto rozpowszechnia publicznie wiadomości z rozprawy sądowej prowadzonej z wyłączeniem jawności.

§ 3. Karze określonej w § 1 podlega, kto bez zezwolenia rozpowszechnia publicznie wiadomości z postępowania prowadzonego na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach nieletnich.